

[Ministeren for Grønland.]

I § 2 i lovforslaget om børns retsstilling bruges udtrykket „det må antages“, at vedkommende er fader til barnet. Det ærede medlem mente, det ville være ønskeligere, om der kunne stå, at det var fastslået. Ja, det er også et udtryk, der kan overvejes.

Hvad angår det, at begge forældre omtales som hankøn, har jeg ladet mig fortælle af en juridisk autoritet, at det er ganske almindeligt at udtrykke sig på den måde blandt jurister.

Udtrykket „her i riget“ i retsplejelovforslaget kan der være grund til at tygge lidt på, men det skal forstås sådan, at det omfatter både Danmark og Grønland, som jo udgør riget.

Jeg var glad for, at det ærede medlem hr. Rosing var enig med mig i, at lovforslaget om børns retsstilling på flere punkter betyder et fremskridt dels i almindelighed, dels ikke mindst i retning af at gøre retsforholdene så ensartede som muligt i Grønland og Danmark.

Der er lige en passus, jeg gerne ville berøre i det ærede medlems tale, ja, jeg vil endog forstærke betydningen og omfanget af den; det er om det afsnit, som omfatter flere bidragspligtige. Det er ikke alene, som det ærede medlem sagde, et spørgsmål om, at disse bidragsydere ikke bør slippe for billigt, det er nemlig også et rent praktisk spørgsmål. Hvor rigtig eller forkert denne ordning nu end er set fra andre synsvinkler, betyder fuldt bidrag fra hver bidragspligtig en rent administrativ lettelse, idet det kunne være yderst vanskeligt at få inddrevet bidraget, hvis det skulle erlægges i andele med solidarisk hæftelse.

Jeg er som sagt indforstået med, at sagen går til udvalgsbehandling, og jeg takker endnu en gang de ærede ordførere.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det er et par udtalelser af det ærede medlem her. Arne Bertelsen, der kalder mig frem med et par ganske enkelte bemærkninger.

Det ærede medlem var meget oprørt over, at der i §§ 13 og 21 tales om „ham“, og det ærede medlem ville gerne have et andet udtryk ind. Må jeg hertil sige, at det er et ganske almindeligt lovteknisk udtryk. At man betragter befolkningen som en kønnet,

er det chok, den juridiske student får, første gang han åbner ægteskabsloven. Sådan er det nu engang, og da bestemmelserne er henvendt til myndighederne, opstår der næppe vanskeligheder.

Det ærede medlem var også utilfreds med, at der i § 2 tales om, at det „antages“. Ja, nu kommer det jo an på, hvad man lægger i ordet „antages“. Hvis jeg fra denne talerstol siger, at jeg antager, at det ærede medlem hr. Arne Bertelsen ved, hvad han taler om, så er det et meget stærkt udtryk; så betyder det, at det er overvejende sandsynligt, at det ærede medlem ved det; men det er altså et rent lovteknisk udtryk.

Vedrørende retsplejelovforslagets § 2 skal jeg blot sige, at jeg synes, der i bemærkningerne er givet en særdeles fornuftig begrundelse for, at bestemmelsen har fået det, indhold den har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Else-Merete Ross: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om opførelse af skoler under statens åndssvageforsorg.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1721, fremsættelsen i tidenden sp. 3752).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Edel Saunte: Det er nu godt og vel 100 år siden, vi begyndte at undervise åndssvage i dette land, og i de første år underviste man jo kun på skolehjem — ja, man kan ikke sige „de første år“, for det varede vel 90 år, inden man nåede til at tænke på at undervise åndssvage, der boede i deres hjem; de gik kun til